

Renaixement de la imaginació religiosa

L'acceptació d'ingredients irracionals esdevé natural en una època marcada, d'una banda, per la flexibilitat del passat ateisme i de l'altra, per la devaluació de la idea de Déu. En parlen Luis Álvarez i Francesc Orenes.

Els qui ens hem format en un racionalisme fill de la millor herència il·lustrada, però que en les seves pitjors manifestacions volia dir recórrer al manual de Marta Harnecker per provar de "llegir Marx" i tot seguit interpretar unes realitats que gairebé mai no s'ajustaven a les fórmules, veiem avui —parlo d'aquestes darreres dècades— amb sorpresa i, cal dir-ho, amb un cert alleujament, que, per a molta gent que abans no ho hauria reconegut, cal partir del postulat de l'existència de Déu.

Però també constatem que la idea de Déu ha sofert pràcticament la mateixa devaluació que totes les grans idees i, al seu costat, n'hi han proliferat parents pobres que substitueixen aquest buit metafísic o espiritual que sembla existir.

Sectes, grups esotèrics, pseudoprofessionals de l'horòscop, lectura de cartes, quiromància, són àmpliament freqüentats i representen, suposo, en aquestes economies nostres de lliure mer-

cat desprietat, una bona font de treball submergit.

La mateixa gent que fa vint o trenta anys no donàvem lloc a la mínima esquerra irracional llegim avui, fins amb un cert sentit de l'humor, l'horòscop, que, per una altra banda, no deixa de sortir en cap diari (en el format setmanari, com podeu constatar, encara no s'ha imposat).

D'aquesta mort de Déu i del seu renaixement posterior sota la forma que sigui, d'aquest afany de buscar respostes que la raó sembla que ja no pugui donar, ens en parlen Luis Álvarez, professor d'Estètica de la Universitat d'Oviedo, i Francesc Orenes, professor de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

Com podeu observar, si bé, a EL TEMPS, no hi tenim secció d'horòscop, el fet és que, sense deixar de gaudir de terrasses que miren a mar, picant uns platets d'olives, anxoves i clòtxines i bevent lentament un gotet de vi fresc, no hem tancat el pensament a l'armari de la roba, ans continuem el debat mentre el sol ens va daurant la pell.

Anna Papiol